

РЕШЕНИЕ

№ 8987

София, 27.06.2014

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Седмо отделение, в съдебно заседание на двадесет и седми май две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВАНЯ АНЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ПАВЛИНА НАЙДЕНОВА

КАЛИНА АРНАУДОВА

при секретар
на прокурора
от съдията

Анелия Станкова
Мария Бегъмова
КАЛИНА АРНАУДОВА

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 2078/2014.

Производство по реда на [чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е по касационна жалба подадена от директора на дирекция „Правнонормативна дейност“ („ПНД“) в Министерство на вътрешните работи (МВР), чрез процесуалния му представител, срещу решение № 7522 от 02.12.2013 г. постановено по адм. дело № 9332 по описа за 2013 г. на Административен съд София-град (АССГ).

Касационният жалбоподател счита, че обжалваното решение е неправилно и необосновано. Излага, че информацията, която се иска, касае посещения на лицето Делян Пеевски в Министерството на вътрешните работи (МВР) и засяга негови лични данни, свързани със социалната и икономическа идентичност на лицето. С писмо вх. № М-9077 от 27.08.2013 г. по описа на МВР Делян Пеевски е заявил своя категоричен отказ МВР да предостави поисканата със заявление вх. № ЗДОИ-129 от 17.07.2013 г. от Росен Росенов Босев информация. По тази причина, на основание чл. 31, ал. 4 във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) е отказано предоставянето на търсената информация, касаеща трето лице. Неправилен е изводът на съда, че търсената информация представлява незащитени лични данни. Съгласно решение № 4 от 26.03.2012 г. на Конституционния съд по к.д. № 14/2011 г. защитата на личните данни на лица заемащи публични длъжности е много по-занижена, но това не означава, че такава защита изобщо липсва. Предметът, обхватът и пределите на публичността на информацията за лицата заемащи висши държавни длъжности е строго и изчерпателно регламентирана в съответните специални закони. Исканите данни, с оглед характера им, са извън нея и разкриването им не може да влиза в колизия със законови разпоредби. Прави искане до съда обжалваното решение да бъде отменено и да бъде оставено в сила решение рег. № I-2864 от 02.09.2013 г. на директора на дирекция „ПНД“ при МВР по заявление вх. № ЗДОИ-129 от 17.07.2013 г. Претендира разноси.

Ответникът – Росен Росенов Босев, чрез процесуалния си представител, моли съда да остави без уважение касационната жалба. Счита, че с обжалваното решение правилно е приложен материалният закон и правилно е следвано решение № 4/2012 г. на Конституционния съд по к.д. № 14/2011 г., доразвиващо конституционно решение № 7/1996 г. Правилно е приложен чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), който се прилага само за неприкосновеност на личната сфера. Сферата на народните представители не е лична, особено когато влизат в обществена сграда. Изрично е прието в практиката, че народните представители се ползват с по-занижена степен на защита на личната сфера.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение

за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, седмо отделение, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

С обжалваното решение съдът е отменил решение № I-28641 от 02.09.2013 г. на директора на дирекция "Правно-нормативна дейност" в Министерство на вътрешните работи и е изпратил преписката на административния орган за произнасяне по подаденото от Росен Росенов Босев заявление, в съответствие с решението, в 14-дневен срок от получаване на преписката. За да постанови решението си съдът е приел от фактическа страна, че със заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИ-129 от 17.07.2013 г. Росен Росенов Босев е поискал достъп до обществена информация – информацията относно това: На кои дати г-н Делян Славчев Пеевски е влизал в МВР за периода юли 2009 г. – юни 2013 г.? При кого е бил на посещение? Какво е било посещението (така както е записано в регистъра на постовия служител)? Посочено е, че информацията следва да се предостави на хартиен носител. С писмо рег. № I-23139 от 15.08.2013 г. от Делян Пеевски е поискано съгласие за предоставяне на исканата информация. С писмен отказ вх. № М-9077 от 27.08.2013 г. Делян Пеевски е изразил изричното си несъгласие за предоставяне на исканата по отношение на него информация. По повод постъпилния отказ е постановено процесното решение № I-28641 от 02.08.2013 г. на директор на дирекция „ПНД” в МВР, с което е отказан достъп до исканата обществена информация. В мотивите на решението е посочено, че исканата информация не представлява държавна тайна, не е служебна тайна. Тя е обществена информация и достъпът до нея може да бъде предоставен. Посочено е, че информацията се отнася до трето лице, което е отказало предоставянето ѝ от страна на МВР. Поради тази причина е отказан достъп. Като правно основание на акта са посочени разпоредбите на [чл. 31, ал. 4](#) и [чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ](#). За установяване компетентността на органа по делото е представена заповед № Из – 1173 от 24.06.2013 г. на Министъра на вътрешните работи.

При така установеното от фактическа страна, съдът е приел, че решението е издадено от компетентен орган, но при издаването му е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Изложил е, че решението не отговаря на изискванията за форма посочени в [чл. 38 от ЗДОИ](#) и чл. 59 от АПК, тъй като в него не е посочено правното основание за постановения отказ. Приел е, че от заявителя е поискан достъп до информация, която е обществена, по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и това обстоятелство не се оспорва от органа. Мотивът, с който е отказана информацията е, че не е налице съгласие на третото лице по отношение, на което се иска информацията. Съдът е изложил, че разпоредбата на [чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ](#), цитирана от органа като основание за постановения отказ, не забранява категорично предоставянето на информацията.

Основанието за отказ, при заявено несъгласие от страна на третото лице, се съдържа в разпоредбата на [чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ](#) - достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Приел е, че в случая, чрез предоставянето на исканата информация, се цели повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти, поради което е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на пар. 1, т. 6 от ЗДОИ. Информацията, което се иска е създадена от органа и касае публичен субект – народен представител. Исканата информация относно посещенията му в МВР – дати на посещенията, при кого е бил на посещение, какво е било посещението, като е направено уточнението, че информацията се иска така както е записана в регистъра на постовия служител. Направил е извод, че исканата информация не е свързана с лични данни

относно народния представител, като разкриването на броя и целта на посещенията му в МВР не би довело до разкриване на лична информация. От органа не са изложени мотиви, с какво достъпът до информацията ще засегне интересите на третото лице, при която хипотеза законът предвижда възможност да се откаже предоставянето на информация. Предвид изложеното е приел, че жалбата е основателна, отменил е оспорения акт и върнал преписката на административния орган за ново произнасяне в съответствие с мотивите на решението. Настоящата инстанция споделя изводите на първоинстанционния съд, като счита, че решението е постановено при правилно установена фактическа обстановка, въз основана на представените по делото доказателства и при правилно приложение на действащата нормативна уредба.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че поисканата със заявление вх. № ЗДОИ-129 от 17.07.2013 г. информация е обществена по смисъла на [чл. 2 от ЗДОИ](#) и е от естество да даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Спорът по делото е досежно наличието на основание за отказ на достъп до нея, предвид изрично заявеното от трето лице несъгласие за предоставянето ѝ. Настоящият състав споделя изложеното в решението, за липса на посочено правно основание за отказ в обжалвания акт. Предвид обаче фактическите мотиви в решението, първоинстанционният съд е достигнал до правилен извод, че основанието за отказ, при заявено несъгласие от страна на третото лице, се съдържа в разпоредбата на [чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, поради което](#) преценката за законосъобразността на постановения отказ следва да се извърши съобразно посочената разпоредба. Разпоредбата на [чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ](#) регламентира, че основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

В представения по делото писмен отказ вх. № М-9077 от 27.08.2013 г., третото лице с което е свързана исканата обществена информация - Делян Пеевски не е посочило по какъв начин предоставянето ѝ би могло да засегне неговите интереси. Мотиви в тази насока не са изложени и в обжалвания административен акт, което обстоятелство правилно е взето предвид от първоинстанционния съд. Видно от редакцията на [чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ](#), при несъгласие на третото лице е налице основание за отказ, в случаите, в които достъпът засяга неговите интереси, а такова засягане по делото не е установено. Наред с това, съгласно [посочената](#) разпоредба, не е налице основание за отказ, дори и в случай на засегнати интереси на третото лице и изрично заявено от него несъгласие, при надделяващ обществен интерес. Съгласно легалното определение в [пар. 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ](#). "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. Информацията относно това, на кои дати Делян Славчев Пеевски е влизал в МВР за периода юли 2009 г. – юни 2013 г., при кого е бил на посещение и какво е било посещението (така както е записано в регистъра на постовия служител), е служебна обществена информация. Тя е създадена и се съхранява от субекта, до който е отправено заявлението за предоставянето ѝ. Делян Пеевски, като народен представител в периода юли 2009 г. – юни 2013 г. е лице, изпълняващо публична държавна длъжност в постоянно действащия орган на законодателната власт – Народното събрание. Видно от чл. 68, ал. 1 от Конституцията на Република България, народните представители не могат да изпълняват друга държавна служба или да извършват дейност, която според закона е несъвместима с положението на народен представител. От посочената разпоредба следва, че посещенията на Делян Пеевски в МВР биха могли да са свързани единствено с неговата служебна дейност, в качеството му на народен представител, както и във връзка с дейността на органите и длъжностните лица в МВР. Поради това правилни са изводите в обжалваното решение, че разкриването на исканата със заявление вх. № ЗДОИ-129 от 17.07.2013 г. обществена информация ѝ би повишило прозрачността на дейността на държавните органи и по

отношение на нея е налице надделяващ обществен интерес.

Целта на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В случая исканата от заявителя информация не е свързана с неприкосновеността на личността и личния живот на третото лице, а касае публичната му дейност, в качеството му на народен представител, както и дейността на органи и длъжностни лица в МВР, в това им качество. Поради това правилен е извода на първоинстанционния съд, че исканата информацията не касае лични данни отнасящи се до третото лице Пеевски по смисъла на [пар. 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ](#) и [чл. 2, ал. 1](#) във връзка с [пар. 1, т. 16 от ДР на Закона за защита на личните данни \(ЗЗЛД\)](#), включително свързани със социалната или икономическата идентичност на лицето. Наведените в тази насока доводи в касационната жалба се явяват неоснователни.

Предвид изложеното, като е отменил решение № I-28641 от 02.09.2013 г. на директора на дирекция "ПНД" в МВР, първоинстанционният съд е постановил правилен съдебен акт. Не са налице касационни основания водещи до неговата отмяна, поради което решението следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Върховният административен съд, седмо отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение № 7522 от 02.12.2013 г. постановено по адм. дело № 9332 по описа за 2013 г. на Административен съд София-град.

Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Ваня Анчева
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Павлина Найденова
/п/ Калина Арнаудова

К.А.